

Sygn. akt I CSK 958/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Miasta Stołecznego Warszawy
przeciwko R. D. i P. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt V Ca 3433/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych
solidarnie kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Strona skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności wyrażającej się - w jej ocenie - w naruszeniu przez Sąd drugiej instancji licznych przepisów postępowania w sposób mający wpływ na ostateczny wynik sprawy. Skarżąca wskazała, między innymi, na obrazę art. 6 § 1 k.p.c. poprzez nieuzasadnione, zbyt pospieszne dążenie do rozstrzygnięcia sprawy na pierwszym posiedzeniu oraz na art. 207, 217, 232 i 233 k.p.c. w związku z bezzasadnymi pominięciami jej wniosków dowodowych.

Zgodnie z poglądem utrwalonym w judykaturze, oparciu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance oczywistej zasadności musi towarzyszyć wywód skarżącego, na czym - jego zdaniem - polega oczywista zasadność skargi w danej sprawie z przytoczeniem przepisów, których naruszenie ją spowodowało oraz argumentacja wskazująca na to, dlaczego opisane naruszenie doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Nie każde bowiem naruszenie określonego przepisu (nawet oczywiste) prowadzi do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, czyli że jej zarzuty są zasadne „na pierwszy rzut oka” i w sposób oczywisty prowadzą do uznania zaskarżonego wyroku za błędny (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2012 r., I PK 154/11 oraz z dnia 20 lutego 2014 r., III SK 62/13 - nie publ.).

Okoliczności wskazane przez skarżącą nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Przedstawiony wywód stanowi bowiem polemikę z oceną dowodów dokonaną przez Sądy powszechne rozpoznające sprawę i odzwierciedla raczej stanowisko skarżącej w sprawie, nie zaś rzeczywiste naruszenia prawa o postaci na tyle rażącej, że aż prowadzące do oczywistej zasadności skargi. Wypada również przypomnieć, że - stosownie do art. 398³ § 3

k.p.c. - ustalenia dowodowe dokonane przez sądy powszechne wiążą Sąd Najwyższy i nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

I.n